

Overleven of over Leven?

Een verhuizing of andere stressvolle situatie helpt je groeien. Mijn man refereerde aan een uitspraak van de verhuizers van 15 jaar geleden. Hij had geopperd dat wij het allemaal heel netjes hadden ingepakt. Hij trof het wel eens anders. Dan moesten ze op de verhuisdag nog mee helpen opruimen en inpakken.

Wat is verhuizen toch een ding zeg. Wat een gedoe. Ik loop vaak zuchtend door het huis. Ik word moe van mezelf. Van de eisen die ik stel aan mezelf. Ik heb de neiging om steeds weer in de overleefstand te gaan staan. Dit moet nog, dat moet nog. Oh en dat kan ook nog wel even. Zucht.

Tegelijk mag ik voelen. Voelen wat goed is voor mij. Wat ik kan, maar ook wat ik niet (meer) kan. Dat ik hulp mag vragen. Dat ik me soms gewoon even wanhopig mag voelen. Hoe moet het allemaal?

Nu lijkt het allemaal heel dramatisch, maar dat is het niet. Ik voel ook blijdschap. Ik ben blij dat een lang gekoesterde droom bijna uitkomt: een eenvoudige, kleinere nieuwe plek. Ook nog eens heerlijk schoon, fris en opgeruimd.

En al doende leer ik loslaten. Mezelf toestemming geven dat het niet allemaal af hoeft voordat de verhuishwagen voor de deur staat. Ik mag het nu anders doen dan 15 jaar geleden.

Het gaat over Leven. Wat leeft er in mij? Telkens weer voelen en mogen delen met anderen. En ach, als ik dan achteromkijk zie ik dat ik toch gegroeid ben.